

har bestemt aldrig nogen sinde sagt, at mennesker i EU, som ikke er kristne, er andenrangsborgere.

I Kristeligt Folkeparti går vi i høj grad ind for religionsfrihed, ind for demokrati og respekt for andre meninger og andres tro. Så vi vil bare understrege i EU-traktaten, at her i Europa er det altså det kristne værdigrundlag, vi arbejder ud fra, og derefter har vi selvfølgelig fuld religionsfrihed m.v.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at Kristeligt Folkeparti også er optaget af en henvisning til kristendommen, som vil være helt oplagt som grundlag for den her forfatning. Hvis man endelig skal have en forfatning, så var det da meget naturligt at vedkende sig den historie, som ligger til grund for de lande, der er omfattet af forfatningen.

Det er selvfølgelig også noget, der har været meget omdiskuteret i konventarbejdet, hvor bl.a. vi og også andre har argumenteret for, at man netop skulle komme med den henvisning i forfatningen.

Som det er mig bekendt, er der flere lande, der i forhandlingerne omkring det arbejde, der ligger for konventet, nu også gerne vil diskutere det, og der må man forvente, at der også bliver lagt et hårdt pres på den danske regering.

I den forbindelse vil jeg godt spørge fru Tove Videbæk, om fru Tove Videbæk ikke mener, at det er vigtigt, at man får undersøgt grundlaget for forfatningen set i forhold til den danske grundlov. Der kan nemlig være en modsætning i, at forfatningen er religionsneutral via chartret, mens den danske grundlov jo klart taler om at favorisere kristendommen ved den henvisning, der er i grundloven.

Synes Kristeligt Folkeparti ikke, at vi skulle stå sammen her i Folketinget om at pålægge regeringen at undersøge det til fulde?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til hr. Peter Skaarup: Jamen vi kan kun være enige på det område, hvor vi siger, at vi gerne vil have de kristne værdier indskrevet. Jeg er da også meget, meget glad for og noterer med tilfredshed, at der er flere lande, endda en række europæiske lande, der vil forsøge at lægge pres på regeringskonferencen for at få de kristne værdier skrevet ind.

Jeg er også klar over det vedrørende forfatningen og grundloven osv. Der kan da være modsætninger, der kan være nogle dilemmaer, der kan være nogle ting, og jeg mener ikke, at nogen kan have noget imod at få undersøgt, om der er problemer.

Formanden:

Så er vi færdige med ordførerrækken i første omgang. Vi går til privatisterne.

Kl. 15.05

Klaus Hækkerup (S):

Som flere ordførere i dag har været inde på, står vi over for den største udvidelse af EU nogen sinde. Samlingen af Europa vil hermed være ved at være gennemført. Mange hundrede års krig og splittelse kan vi lægge bag os, og en ny europæisk fremtid kan tage sin begyndelse.

Det er i virkeligheden en historisk forfatning, vi er ved at tage fat på med de rammer, inden for hvilke vi organisatorisk og politisk skal skabe den fremtid, og de rammer – og det må vi jo erkende – der er lagt med Den Europæiske Union. Udvidelsen, det at der kommer ti nye lande ind, 70 millioner nye indbyggere, kræver imidlertid nye rammer og nye samarbejdsformer.

Et af EU's stats- og regeringschefer nedsat konvent har lavet et udkast til en ny forfatnings-traktat for Den Europæiske Union. Det skal nu behandles i en regeringskonference, det er under behandling, og hvis vi ønsker at øve indflydelse, hvis danske borgere ønsker at øve indflydelse, så er det fra nu af og frem til det tidspunkt, hvor regeringskonferencen afslutter sit arbejde, antagelig i december måned i år.

Efter min mening er der ikke nytænkning nok i det forfatningsudkast, vi står med. Med ti nye lande inde i EU ville det være naturligt, at EU blander sig mindre i en række forhold og koncentrerer sig om de spørgsmål, der er af afgørende betydning for, at vi kan leve i fred og sikkerhed med hinanden i Europa og i fred og sikkerhed med vores naboer. Det er ikke sket. EU blander sig fortsat i en række detailspørgsmål.

Ser vi på kompetencedelingen mellem EU og medlemslandene, så er den fortsat uklar. Der er heller ingen bremsekloks på Domstolens integrationsfremmende virksomhed. Det er den, som gang på gang har afsagt domme, der gør, at EU i større og større omfang blander sig i detaljer i de enkelte lande.

Hvis vi ser på initiativretten, så er den fortsat bevaret som et monopol for Kommissionen. Her